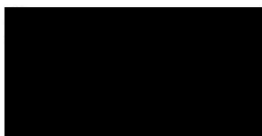

Střední škola živnostenská Sokolov, příspěvková organizace

Sára Feketeová, ročník 1. CU-PEK

Náhradní láska

V České republice a nejen v ní, dá se říci, že na celém světě, je spousta dětí, které neměly to štěstí, aby se jim dostala láska a péče vlastních rodičů. Ve vlastních rodinách mnohdy zažívají učiněné peklo a slovo máma či táta v nich nevyvolává žádné pěkné pocity, tak jak by mělo být běžné. V lepším případě skončí v dětském domově, kde to může být určitě lepší než v problémové rodině, ale svým způsobem to pořád není úplně ono.

Proto je pro mnohé z nich vysvobozením, když se dostanou ke svým pěstounům, kteří mají zájem jim poskytnout život v plnohodnotné rodině. Ukázat jim co znamená dostávat lásku od druhého člověka, snahu něčemu je naučit a dát jim do života jen samé dobré příklady.

Takové štěstí jsem měla i já sama. Od malička se o mne stará má babička s dědou. Jsem u nich v pěstounské péči. Vždy se snažili a snaží, abych měla všechno potřebné. Jen jim můžu děkovat za to, kde teď jsem a jaký je ze mne člověk. Bůh ví, kde bych byla a jak by to se mnou vypadalo. Takhle jsme zas všichni pohromadě jako ta správná a pravá rodina.

Každý si pod pojmem pěstounská péče představí něco jiného. Mně se třeba vybaví člověk, který má zájem o dítě. Bude ho dělat šťastným a ukáže mu tu správnou cestu v jeho životě. I když to děti neměly před příchodem do pěstounské péče jednoduché, tak právě pomocí milujících pěstounů můžou mít úžasný život plný lásky a hlavně život, který bude mít smysl a řád, tak jako to mají ostatní děti v normálně fungujících rodinách.

Člověk, který si vezme dítě do péče, se o něj stará jako o své vlastní, dělá pro něj vše a pomáhá mu, dělá to vše bez podmínek, chce mu prostě poskytnout ten jedinečný pocit,

5

1

který nejspíš do té doby ještě nikdy nezažilo. Pěstoun je sice pro dítě cizí člověk na rozdíl od biologického rodiče, ale to nedělá žádný rozdíl, cizí člověk totiž dokáže kolikrát milovat více než vlastní rodiče.

6

7

8

9